

10 Σεπτεμβρίου 2014

Μάθε να πολεμάς

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

φώτο: «Ένας πολεμιστής»

Η χριστιανική ζωή είναι ένας αγώνας. Το πρώτο βήμα του χριστιανού είναι να μάθει να πολεμά. Από την ώρα που ο χριστιανός θα θελήσει να ακολουθήσει τον Χριστό, αρχίζει ένας αγώνας, ένας πόλεμος.

Ο Απ. Παύλος γράφει: «ουκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά της πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφες. 6, 12). Καὶ ὁ Κύριος εἶπε: «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν.» (Ματθ. 10, 34) καὶ «ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ» (Ματθ. 10, 36).

Εἶναι ἀνάγκη ὁ χριστιανὸς νὰ μάθει νὰ πολεμά, νὰ ἀγωνίζεται ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Εχθροὶ τοῦ χριστιανοῦ δὲν εἶναι οἱ ἄνθρωποι που εἶναι γύρω του. Εχθροὶ τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ὁ διάβολος, εἶναι ὁ κόσμος με τὸ αμαρτωλὸ φρόνημά του. Εχθρὸς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ὁ εαυτὸς του με τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη του.

Δεν ἔχουμε καταλάβει πὼς μοναδικὸς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος εἶναι ὁ διάβολος. Ὁ Κύριος τὸν ὀνόμασε «ἀνθρωποκτόνο», διότι φθονεῖ καὶ μισεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ θέλει τὴν ἀπώλειά του. Ἐκμεταλλεύεται τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη που ἔχουμε καὶ μᾶς πολεμᾷ νύκτα καὶ μέρα. Εἶναι ἐχθρὸς ὑπουργὸς καὶ πλάνος. Παρουσιάζεται ἀκόμη ὡς «ἄγγελος φωτός», κατορθώνει νὰ κρύβεται, νὰ καμουφλάρεται ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων γιὰ νὰ τοὺς πολεμᾷ ευκολότερα.

Χρησιμοποιεῖ μεθόδους καὶ τρόπους γιὰ νὰ μᾶς εξαπατήσῃ. Εἶναι πνεῦμα πονηρὸ καὶ μᾶς πολεμᾷ με σκέψεις πονηρὲς καὶ ἀπατηλές. Υπόσχεται ἡδονές, ἀπολαύσεις, γλέντια, διασκεδάσεις, πλούτο καὶ δόξα πολλή. Αὐτὸ ἔκανε καὶ με τὸν Κύριό μᾶς στο ὅρος τῶν πειρασμῶν.

Αὐτὸ τὸν ἐχθρὸ καλούμαστε νὰ πολεμήσουμε με τὴ χάρη καὶ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος εἶπε: «ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὀφείων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ» (Λουκ. 10,19).

Δεύτερος ἐχθρὸς ἐξίσου επικίνδυνος εἶναι ὁ κόσμος που μᾶς περιβάλλει, ὄχι βέβαια οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ τὸ κοσμικὸ φρόνημα που επικράτει μέσα στον κόσμον. Ὁ κόσμος θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ τὴ σφραγίδα τοῦ ἐπάνω μᾶς. Ὁ κόσμος εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ· «ὅς ἂν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται» (Ἰακ. 4,4). Ὁ χριστιανὸς ζεῖ μέσα στον κόσμον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ ἐχθρὸς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι καὶ ὁ ἴδιος ὁ εαυτὸς του. Εἶναι πρὶν επικίνδυνος ἀπὸ τοὺς ἄλλους δύο. Τὸν εαυτὸ μᾶς τὸν φέρουμε παντοῦ, στο σπίτι, στο δρόμο,

στην εργασία μας και στην Εκκλησία ακόμα. Είναι ένας αχώριστος σύντροφος της ζωής μας. Ο εαυτός μας με τις αδυναμίες του, και τα πάθη του, είναι ένας αντίπαλος στην πνευματική μας ζωή. Καλούμαστε αυτόν τον εαυτό μας να τον απαρνηθούμε για να απαλλαγούμε απ' αυτόν. Ο Κύριος είπε: «Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι» (Ματθ. 16,24).

Ο εαυτός μας έχει ρίζες βαθιές και θέλει καλό άγωνα για να απαλλαγούμε απ' αυτόν. Αυτούς τους τρεις εχθρούς καλείται ο πιστός να πολεμήσει χωρίς συμβιβασμούς και υποχωρήσεις, χρησιμοποιώντας όλα τα όπλα και τα μέσα της χάριτος που του δίνει ο Θεός, για να μείνει πιστός στο θέλημά του.

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr